వదిలేస్తారా!... నిజంగా!

గుండు సుబ్రహ్మణ్య దీక్షితులు

శనివారం రాత్రివేళ.

భార్యాభర్తలిద్దరగా ఇడ్లీ తింటున్నారు. సుందరికి పలక మారింది. తలెత్తి పైకి చూసి అరచేత్తో నెత్తి కొట్టుకొంది. "ఎవరో నన్ను తలుచుకుంటున్నట్టున్నారు, ప్రేమగా" అంది గోముగా.

"మరే, మరే, ఇంకెవరున్నారు, నేనే!. . .అసలు నేను నిన్నెప్పుడూ తలుచుకుంటూనే ఉంటాను, పిట్టీ! నా మనస్సులో ఎక్కడో మూల నువ్వెప్పుడూ ఆడుతూనే ఉంటావు తెలుసా?" అన్నాడు భర్త రాగనిధి.

కను బొమ్మలు ముడిచి సుందరి అంది. "ఏంటే, ఎక్కడో మూలా? మనస్సు నిండా ఉండనన్న మాట!"

నవ్వాడు రాగనిధి. "మనస్సు నిండా నువ్వే ఉంటే ఉద్యోగమెట్లా చేస్తాను? కంచంలోకి కూడెట్లా వస్తుంది?"

ఆమె మూతిని మూడు వంకర్లు తిప్పింది. "హు" అంది.

కాస్సేపటికి ఆమె అడిగింది. "మజ్జిగివ్వనా?"

"కాదు. పాలు."—టక్కున సమాధానం.

ఆమె అలమర్లోంచి పాలు తెస్తూ "ఏం చూసుకునో ఆ పొగరు! ఆ మాత్రం పూవు ఇతర్లకూ కూడా ఉంటుందనుకోవాలి."

రాగనిధి తలెత్తి చూశాడు. సుందరి అతని కంచంలో పాలు పోసింది. పంచదార కూడా వేసింది. కాస్సేపటికి కంచంలో పాలు అయిపోయాయి. అతను "పాలు" అన్నాడు.

ఆమె పాలు పోసింది.

ఈసారి పాలు మిగిలాయి.

అతను "ఇడ్డెను" అన్నాడు.

ఆమె రెండు ఇడ్డెన్లు వేసింది. ఈ మాటు ఇడ్డెను మిగిలింది.

ఆమె మళ్ళీ పాలుపోసింది. మళ్ళీ పాలు మిగిలాయి.

అతను మళ్ళీ "ఇడ్డెను" అన్నాడు.

"వేస్తాను—పారెయ్యనంటే. కాని మళ్ళీ పాలు అనకండి. అసలే తోడుకు తక్కువగా ఉన్నాయి."

ఆమె ఇంకో ఇడ్డెను వేసింది.

అతను నవ్వాడు. రెండు నిముషాల తర్వాత— "ఎక్కువైంది" అంటూ అర ఇడ్డెను కంచంలో వదిలేసి అందులోనే చెయ్యి కడిగేసుకున్నాడు.

సుందరి చటుక్కున బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ అంది—"నేననుకుంటూనే ఉన్నాను మీ మందబుద్ధి పోనివ్వరని!.. అసలు నాయుడూ మాట—బజార్లో ఇడ్డెను ఖరీదెంత?"

కూర్చునే మూతి తుడుచుకుంటూ అన్నాడు రాగనిధి—"హైదరాబాద్‌లో రూపాయి. వసంత మహల్లో అయితే అర్ధ రూపాయి."

"సర్లే మనూర్లోనే తీసుకుందాం. .అ లెక్కన ఇరవై నాలుగిడ్లీలూ పన్నెండు రూపాయలు—అవునా?. .మరి నేను ఖర్చు పెట్టిందెంతో తెలుసా? పిండికీ, రవ్వకీ కలిపి రెండు. కొబ్బరి పచ్చడికి రెండు. గాస్‌కి అర్ధ రూపాయి. ఇన్సిడెంటల్ చార్జెస్ కింద ఒకటి. వెరశి ఆరు. ఇది మెటీరియల్ ఖరీదు. పన్నెండులో ఈ ఆరూపోగా మిగిలిన ఆరూ నా లేబర్ చార్జి కింద కొస్తాయన్నమాట!"

రాగనిధి నవ్వాడు. "నీకు లేబరేమిటి? ఇది గ్రైండర్‌లో రుబ్బావు. కుక్కర్‌లో వండావు. లేబరా? ఈ మాటలు చెవులో పువ్వు పెట్టుకున్న వాడి కెవడికైనా చెప్పు వింటాడు."

"కోయి నాని పండూ! గ్రైండర్‌లో పొయ్యగానే కరెంటు పోయింది. రోట్లో పోసి రుబ్బేటప్పటికి చచ్చీ చెడి చేయంగల విన్నపాలైంది. . .అసలా పనంతా పూరికే ఎవత్తె చేస్తుందో చూపించండి!"

రాగనిధి హాస్యంగా ముందుకు వంగి అన్నాడు "తెమ్మంటావా?"

ఆమె చురుగ్గా చూసింది. "లేవటమా, ఎవర్ని? మాటలు తిన్నగా రావేమిటి?. .ఇరవై నాలుగిడ్డెన్లకీ ఆరు రూపాయలైతే ఇడ్డెను ఒక్కింటికి లాబరు పావలా. అంటే అర ఇడ్డెనుకీ బేడా లేక పన్నెండున్నర పైసలు. నువ్విప్పుడు ముక్క పారెయ్యటంవల్ల నా సొమ్ము అంతమేరకు వృధా అయిపోయింది. ఆ సొమ్ము నువ్వు తినకపోతివి, నన్ను తిననివ్వక పోతివి. ముష్టాడికూడా ఉపయోగించకుండా నీళ్ళు పోసేస్తివి. నీ దుర్బుద్ధి కాలిపోను!"

రాగనిధి వెలాతెలాపోతూ చూశాడు. "బాధపడకు,

ఆండాళ్ళూ! నీ డబ్బు పోయిందనేగా నీ బాధ. ఆ పన్నెండున్నర పైసలే ఏం ఖర్మ, మొత్తంగా నీ కూలీ ఆరు రూపాయలూ ఇచ్చేస్తాన్లే."

చటుక్కున చెయ్యి చాపుతూ అంది సుందరి "అయితే ఇవ్వండి."

"ఇప్పుడెక్కడున్నంచొస్తుంది? రేప్పొద్దున బాంకు కెళ్ళొచ్చిస్తాన్లే."

"సరే. ఇంక నువ్విచ్చినట్టే నేను పుచ్చుకున్నట్టే!" ఆమె మెటికలు విరిచింది.

అతను పౌరుషంగా అన్నాడు "పూరికే అమ్మమ్మ లాగా చెప్పకు. ఆనలిప్పుడు ఇచ్చెయ్యగల్ను తెల్సా?. . కానీ. . .నా జేబులో ఉన్నది వంద నోటు."

"ఒహో! .పర్వాలేదు, ఇవ్వండి. చిల్లరుంది. ఇస్తాను."

"నీ సొమ్ము నీ దగ్గరుండటంలో తప్పు లేదు, అప్పేల్లేదు.కానీమిగిలింది నాకిస్తావని నమ్మకమేంటి?"

"ఇవ్వకేం చేస్తాను?"

"అట్నుంచి అటే చీరల కొట్టుకెళ్ళిపోవచ్చు. . . లేకపోతే పుట్టింటి కెళ్ళిపోవచ్చు." నవ్వుతూ అన్నాడు రాగనిధి.

సుందరి కళ్ళెర్ర చేసింది. కోపంగా అంది. "మళ్ళీ పుట్టింటి మాటెత్తావా! ఏమిటి, ఒళ్ళు ఎలాగుందేమిటి?

"అప్పుడే కోపం వచ్చేసిందా?" తికమకగా అన్నాడు రాగనిధి.

"అప్పుడే ఏమిటి—ఇల్లాంటప్పుడు మాత్రమే రావాలని రూలుందా?"

"సరే వచ్చింది. ఏం చేస్తావ్?"

"ఏం చేస్తానా. .ఒదిలేస్తాను. .నిన్నొదిలేసి లేచి వక్కా పోతాను. పెట్టుబడి నష్టం నాకు రూపాయి లేదు. జాగ్రత్త!" ఎర్రబడ్డ మొహంతో ఆమె కంచాలు పోగు చేసి తీసికెళ్ళి తూము దగ్గర పడేసింది.

రాగనిధి నోరు తెరిచింది తెరిచినట్టే ఉండి పోయింది. క్రమంగా అతని మొహంలో విషాదం అలుముకుంది. కొన్ని క్షణాల తర్వాత తేరుకుని హీన స్వరంతో అత నన్నాడు—"అంతమాట టనకు, సుందరూ! ను వ్వే వ్వన్నా భరిస్తాను కానీ, ఆ మాట మాత్రం భరించలేను. ప్లీజ్, ప్లీజ్. . .ఆ మాట పూరికే అన్నానని చెప్పు. ఇంకెప్పుడూ అననని చెప్పు." అతను పీట మీద నుంచి లేచాడు. ఆమె వెనకాలకొచ్చాడు.

సుందరి మొహంలో కోపం తగ్గింది. "అయితే నా కెప్పుడూ కోపం తెప్పించనని చెప్పండి."

"ఇప్పుడు కోపం తెచ్చుకున్నది నువ్వు. . .సరే తెప్పించన్లే."

"సరే! ని వ్నొదల్నులే."

● ● ● ●

ఆదివారం తెల్లారింది.

వంటింట్లో సుందరి కాఫీ కాస్తూంది. దొడ్లో రాగనిధి బ్రష్‌ను నమిలేస్తున్నాడు. సుందరి కూని రాగం ఎత్తుకుంది.

"వలపు ఏమిటి ఏమిటి ఏమిటి
కాఫీలో కలిపిన దేమిటి ఏమిటి
ప్రేమను పాలివి కావా ఏమిటి
ఎప్పుడు వచ్చునో మురిపెపు పెనిమిటి. . ."

అర్జంటుగా ఆఖరుసారిగా నీళ్ళు పుక్కిలించి ఉమ్మేసి, "హోయ్, హోయ్! నన్నేనా... వస్తున్నా వస్తున్నా!" అంటూ రాగనిధి దొడ్లోంచి ఒక్క అంగలో వంటింట్లోకి దూకేశాడు నవ్వుతూ. "ఎంత ముద్దుగా పాడుతున్నావ్,డార్లింగ్! పూ, కావీ. అయినా నన్నుపిలవటానికి పాట పాడాలా,అమ్మడూ!" అన్నాడు.

సుందరి కోపం నటించింది. "చాల్లెండి ఇకిలింపు, మీరూను! మిమ్మల్నెవరు పిలిచారు!"

రాగనిధి చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. "ఏమో ప్రేమగా పిలిచావేమో ననుకున్నాను."

"ఆ ఆ, రాత్రీ, పగలూ ప్రేమిస్తూ స్తూ స్తూ స్తూ స్తూండటమే పని!. . .ఉ ఉ, ఈ కాఫీ తీసుకోండి."

అతను బిక్క మొహంతో కాఫీ గ్లాసు అందు కున్నాడు. మెల్లిగా వాకిలి గదిలోకి కదిలాడు.

పావు గంట గడిచింది.

ఆమె మధ్య గదిలోకొచ్చి చీపురుతో అందినంత వరకూ గోడల మీది బూజును దులుపుతూంది. మళ్ళీ పాట అందుకొంది.

"ఇంద్రధూడా వవి యెంచి

చంద్రుడా నవి యెంచి
నీతోటి కాపురమూ
ఐహా మూశామని యెంచి
లల్లాం లలలల్లా
లాలల్లా లలల్లా''

పాట ఆపి ఆమె వాకిటి గదిలోకి తొంగి చూసింది. రాగనిధి పడక్కుర్చీలో పేపరు చదువుకుంటున్న వాడల్లా, దాన్ని మడిచి, పక్కకి ఒరిగి భార్య వైపే గోముగా చూస్తున్నాడు.

దులపటం ఆపి సుందరి భర్త వైపు చూసి నవ్వింది. ముక్కు చిట్లించి తల ఆడించింది. మళ్ళీ దులపటం మొదలు పెట్టి పాట అందుకొంది.

''ఇంద్రుడా నవి యెంచి
చంద్రుడా నవి యెంచి
నీతోటి కాపురమూ
ఐహా మూశామని యెంచి
మోజుమీరా ప్రేమించి
నీ చేతా వలపించి
మనసారగా రమించి
తమిమీరా మోహించి
మందితో పొగిడించి
గుండెలో నింపుకోని
నీలోన నే వుండి
నీతోటి నేనుండ
దీవించు నైవించి
మన్నెప్పుడూ విరించి (బహ్మ)
అంచేత నా మగడ
రావయ్యా వేవేగ
పిపిరి స్వీకరించి
దులుపుము ఈ బూజును''

పాట ఆపి ఆమె భర్త వైపు చూసింది.

ఎప్పుడో తల తిప్పేసుకుని అతను సీరియస్‌గా పేపర్లో 'నిర్యాణం ఫోటోం' మనలాణ్ని పరిశీలిస్తున్నాడు.

సుందరి ఆఖరి నాలుగు చరణాల్ని మళ్ళీ పాడింది. మళ్ళీ పాడింది. మళ్ళీ మళ్ళీ పాడింది. అతను కదల్లేదు. కనీసం తొంగి కూడా చూళ్ళేదు.

ఆమె పీపిరి అక్కడే పడేసి విసురుగా వాకిలి గదిలోకొచ్చింది. టేబిల్ మీదున్న టేప్ రికార్డరును ఎత్తి పెట్టింది. గొణిగింది—''పిలిస్తే వినిపించదు కాబోలమ్మా! అంత చేటు వినికిడి సమస్యొచ్చే సిందేమిటో అప్పుడే.''

అతనిలో చలనం లేదు.

''ఇంటెడు చాకిరీ చేసుకోలేక చస్తున్నానా? సింపతీ లేదు సరికదా, పిలవగానే పలకాలనే కూడా లేదు. హు.'' సుందరి వెనక్కి తిరిగి మొగుడి వైపు ఉరుముతూ చూసింది. విసురుగా మధ్య గదిలో కెళ్ళింది. భళ్ళున అలమర తెరచి రెండు పుస్తకాలు కింద పడేసింది. మడత కుర్చీ తెరచి ఫట్‌ఫట్‌మని శబ్దమయ్యేలాగా వెంటనే ముడిచేసింది. పౌడర్ డబ్బా ఎత్తి కింద పడేసింది. గుమ్మం లోంచి తొంగి చూసింది.

రాగనిధిలో మార్పు లేదు.

సుందరి దూకుడుగా భర్త పక్కకొచ్చి నుంచుంది.

అంది—''ఇదిగో నిన్నే! చెవుల్లో సెల్లు మొలి చాయా అని అడుగుతున్నాను. సీసం కరిగించి పోసుకున్నావా అని అడుగుతున్నాను. పిలిస్తే పలక్కపోవటానికి నీకేం రోగం వచ్చిందని అడుగుతున్నాను.''

రాగనిధి పక్కకి తిరిగి చూశాడు. అన్నాడు—''ఏమిటోయ్, పిలిచావా?''

వెటకారంగా సుందరి అంది—''అబ్బే పిలవలా! పలక్క పోగా తిరుగు టపాలో ప్రశ్నొకటి మొహానికి!''

అతను పేపరు కింద పడేసి కుర్చీలోంచి లేచాడు. అన్నాడు—''ఇందాకట ముద్దుగా పిలిచావని బుద్ధిగా పలికితే కాదు పొమ్మని కసిరావు. ఇప్పుడు పిలవకుండానే పిలిచాను రమ్మని కసురుతున్నావు. . . ఎట్లాగే నీతోటి?''

కోపం తగ్గింది సుందరి మొహంలో. ''ఇందాక సినిమా పాట పాడుకున్నాను. ఇప్పుడు సొంత పాట పాడుతున్నాను.''

''పాట ఏదయినా పిలుపు పిలుపేగా!''

''ఏమిటీ! సినిమా పాటకీ, సొంత పాటకీ తేడా లేదా?. . .సినిమా మొగుడికీ, సొంత మొగుడికీ డిఫరెన్సు లేదా?''

శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యస్వామి కృప పొందిన
"యోగి యాదవ్"

ఆర్యా !

మీ నిత్య జీవితంలో తీరని సమస్యలను తమయొక్క యోగశక్తితో జయింపచేసి మిమ్ములను ఆశ్చర్యచకితులనుగా చేస్తారు.

అనేక ఉన్నత అధికారులు, అభిమానులు "యోగి యాదవ్" విశేష యోగ కృపచే కష్టముల నుండి విముక్తులయినారు.

మీ మనస్సును క్లేశపరచు సమస్యలలో ఒక్క ప్రశ్నను వివరంగా వ్రాసి మీ యింటి విలాసము 90 పైసల తపాలా బిళ్ళలతో ఈ క్రింది విలాసమునకు పంపిన యెడల మీ సమస్యల తీరు విధమును "యోగి యాదవ్" వివరముగా తెలియజేస్తారు. "యోగి యాదవ్" గారికి పెద్ద పెద్ద అధికారులు పంపిన 'సర్టిఫికెట్లు' (Certificates) యొక్క కాపీ మీకు పంపబడును.

విలాసము: "యోగి యాదవ్"

57, పళనియప్ప నగర్, మద్రాసు-600 087.

N.B.: మీ ప్రశ్నను ఆంగ్లములో మాత్రమే వివరంగా వ్రాసి పంపవలయును.

ఎల్లోరా®
(జనతా సర్క్యూట్)
రూ. 149/- లక్
(పన్నులతో సహా)
[బ్యాటరీలకు అదనపు ఛార్జీ]
మాధురి సూపర్
2 బ్యాండ్ల ట్రాన్సిస్టర్
నాణ్యతకు-మన్నికకు పెట్టింది పేరు
"ఎల్లోరా"

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్:
యునైటెడ్ ఎలక్ట్రానిక్స్
ప్రకాశం రోడ్, విజయవాడ-520 002.

రాగనిధి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. 'సినిమా మొగుడా? అంటే నీకు సినిమా మొగుడూ, సొంత మొగుడూ అని ఇద్దరున్నారన్నమాట!''

"నోటికొచ్చినట్టు వాగకు! సినిమాలో హీరోయిన్ రసిగుడు అడ్డమైన అప్రాచ్యప్పనుల్లా చేసి అమాంతం మెప్పు వాటేసుకుంటాడు, 'అదే పరమార్థం అయినట్టు. సొంత మొగుడు అలాక్కాదే. అతి సున్నితంగా అద్భుత కార్యాలు చేసి భార్య గుండెలో గూడు కట్టుకుంటాడు.. .నువ్వెప్పుడయినా చేశావా అని?''

వాదనలో లొంగిపోయినట్లున్నకంఠంతో రాగనిధి అన్నాడు—"అద్భుత కార్యాలంటే ఏంటి—బూజు దులపటమా?''

"ఏం ఎందుక్కాకూడదూ?. . .పోనీ అప్పు డదొద్దులే. . .మరి, మరి...ఏంటంటే. . .ఆగు.'' గడ్డం మీద వేలేసుకుని కను రెప్పలు టపటపా ఆడించింది సుందరి. గబగబా వెళ్ళి షాంపూ ఆయిల్ సీసా, గుప్పెడు గోరు చిక్కుడు కాయలూ పళ్ళెమూ తెచ్చింది. అను కింద కూర్చుంది. అంది—"ఇదిగో చూడూ! నువ్విట్లా వచ్చి ఇక్కడ స్టూలు మీద కూర్చో. నా తలకు నూనె రాయి. జడ వెయ్యి. జడ వేయించుకుంటూ ఈ కాయలు ఒలుచు కుంటా న్నేను.''

బాధగా, జాలిగా అన్నాడు రాగనిధి—"చాత కాదు. ఎప్పుడూ ఏ ఆడపిల్లకీ జడ వెయ్యలేదు.''

ఆమె గుడ్లురిమి చూసింది. 'చాతకాదూ. . . పర్వాలేదు, వచ్చినట్లు వెయ్యి!''

అతను నీరసంగా కూలబడ్డాడు. ఆమె తలకు నూనె రాశాడు. వచ్చీరాని జడేదో వేస్తున్నాడు. అంతా అయిపోయే సమయానికి పిలుపూ పేరంటమూ లేకుండా వచ్చిన కూరం మనిషి ఛళ్ళున తలుపు తోసి "కూరలు కావాలా, అమ్మా!'' అంటూ తొంగి చూసి ఆ దృశ్యం కంటబడగానే తెల్లబోయి వెంటనే కొంగు నోటి కడ్డం పెట్టుకొని పకపకా నవ్వసాగింది.

చివాల్న లేచి పోయాడు రాగనిధి. వాకిట్లో గదిలో కెళ్ళిపోయాడు కోపంగా. సుందరి కూరల మనిషిని పంపించేసింది. అతని దగ్గరకొచ్చింది. అంది :

"అద్భుత కార్యాలంటే ఇట్లాంటివి! గుండెలో గుచ్చుకుపోయేవి. గుండెలో మాత్రమే కొలవగలిగే కొలత లున్నవి. ఈ మనిషి నాకు లేకపోతే, నాకు జీవితంలో త్రిల్లే లేదు అనిపించేట్టు చేసేవి.''

అతను హీనంగా చూశాడు. "నే నెప్పుడయినా నీ మాట కాదన్నానే, చిట్టీ!''

"ఛస్. . .కాదనకపోవటం కాదు. అవుననేది చేసి చూపించు. లేకపోతేనా. . .''

"లేకపోతే?''

"ఏముంది. వదిలెయ్యటమే!''

అవాక్కయిపోయాడు రాగనిధి. శూన్యంలోకి చూస్తూండి పోయాడు. క్రమంగా అతని కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుళ్ళు తిరిగాయి. "ఒదిలేస్తావా. . .నిజంగా!'' అని ఏట్లాగో అన్నాడు.

● ● ●

రెండ్రోజులబట్టీ సుందరికి ఒంట్లో నలతగా ఉంటూంది. మొదటి రోజు ఎట్లాగో ఆఫీసుకి వెళ్ళొచ్చింది కానీ రెండో రోజు సెలవు పెట్టింది. రాగనిధి ఆ సాయంత్రం ఆఫీసు నుంచి వస్తూ వస్తూ మందు బిళ్ళలు తెచ్చిపెట్టాడు. వాటికి సుందరి నలత తగ్గలేదు. రాత్రి కామె పడకేసింది. నో రాత్రి వేళ ఆమె భర్తను లేపింది.

"ఏమండీ. . .ఏమండీ. .నాకు నిద్ర పట్టటం లేదండీ. నాకేమిటో పిచ్చిగా ఉందండీ. . .ఏం తోచట్లేదు.. .ఇట్లా దగ్గరకొచ్చి కూర్చుందురూ!''

రాగనిధి వెళ్ళి ఆమె నానుకుని కూర్చున్నాడు. కొంచెం సేపయ్యాక అడిగాడు.

"పోనీ. . .హోమియో మందిస్తాను చెప్పు. కాళ్ళు నొప్పులున్నాయా?''

"ఆఁ''

"పొత్తి కడుపు నొప్పిగా ఉందా?''

"ఆ''

"అదే పనిగా బాత్‌రూమ్‌కెళ్ళొస్తున్నట్టున్నావు?''

"అవును.''

పిల్లాడికి విరేచనాలు కట్టలేదే?''

"మామూలు విరేచనాలని చెప్పింది. పిల్లాడికి దంతాలొస్తున్నాయని చెప్పలేదు. ఆ విషయం నా కిందాకనే తెలిసింది. ఈ స్థితిలో కామ్మోరియా ఫాస్ అమృతంలాగా పని చేస్తుంది.''

"నా కా ఫాస్‌లూ వద్దు, పీస్‌లూ వద్దు. . కాస్త నా వెన్ను రాయండి.''

. రాగనిధి ఆమె వెన్ను రాయసాగాడు. హఠాత్తుగా ఆమె లేచి బాత్‌రూమ్ కెళ్ళొచ్చింది. ముసిముసిగా నవ్వుతూ—"మూడు రోజులు సెలవు'' అంది.

రాగనిధి చిరాకుపడ్డాడు. "నీకు తెలిసిన విషయమే కదా—ఈ మాత్రానికి ఇన్నింత కంగారు పెట్టా వెందుకు?''

సుందరి మొహంలో కోపం తొంగి చూసింది. "ఏంటీ—నా కష్టం వస్తే నీకు కష్టంగా కాదన్న మాట! నా కందుకే మిమ్మల్ని చూస్తే మంట. నిన్ను కట్టుకున్నా ఒకటే నువ్వు కట్టెను కట్టుకున్నా ఒకటే. ఛి, ఛీ!''

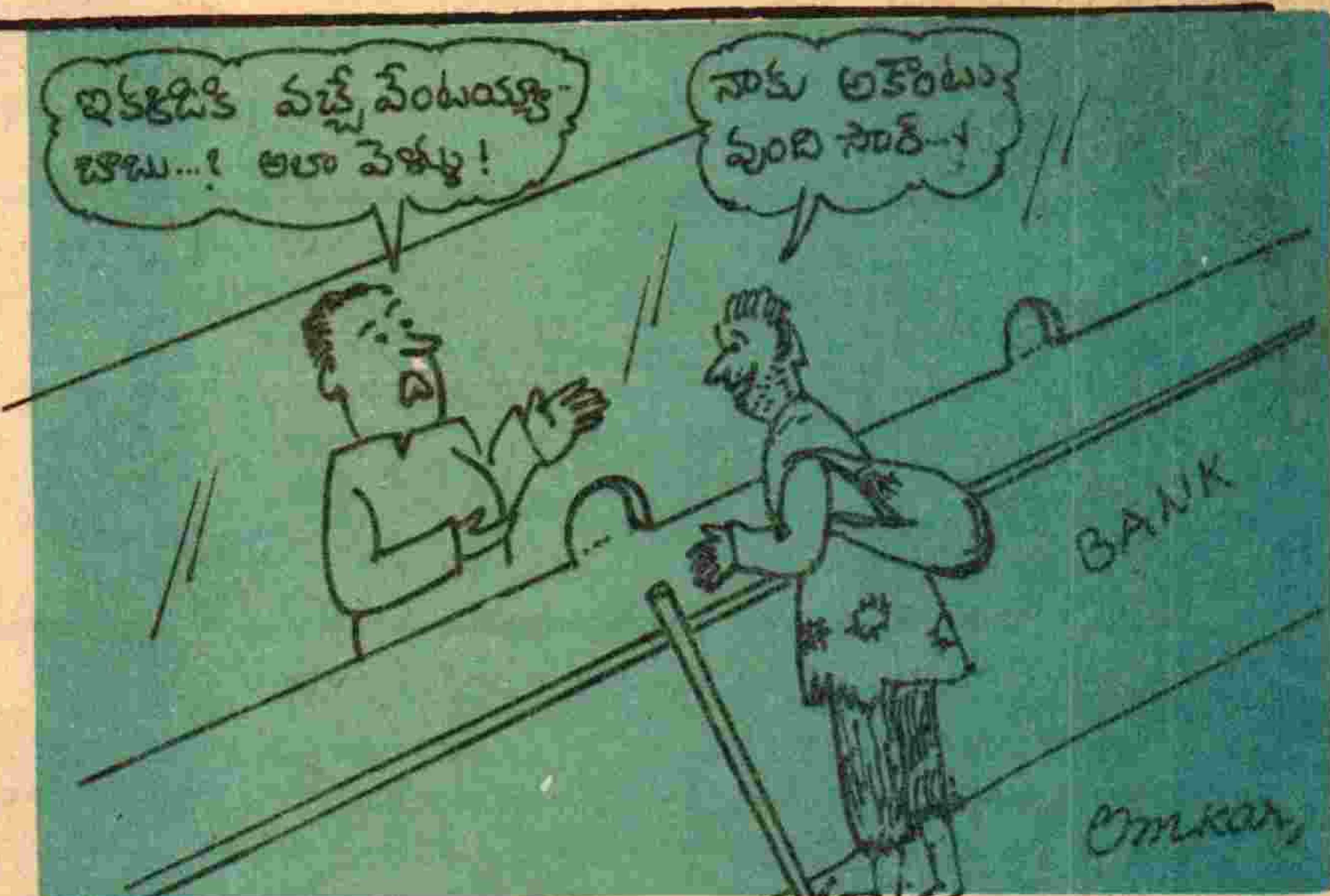

"త్రేనుపులొస్తున్నాయా?

"ఆఁ''

"ఆవులింతలు కూడా?

"అవోఁ''

"రైట్, ఇప్పుడు నీ తక్షణావసరం ఒక డోసు మెగ్‌ఫాస్ త్రీ ఎక్స్!''

"మరండీ, హఠాత్తుగా ఎడం చెయ్యి చచ్చుబడి నట్లుగా ఉందండీ.''

"ఐ సీ! అయితే కాలీఫాస్ వేసుకో.''

"తల నొప్పిగా కూడా ఉన్నట్లనిపిస్తూందేమిటో మరి!''

"ఫెర్రంఫాస్‌తో కలిపిస్తానే. వర్రీ అవకు.'' అను లేవబోయాడు.

"అసలు మీ దగ్గర ఎన్నిఫాసులున్నాయేంటండీ?'

"ఎన్నా, రోజూ చూట్టంలా? పన్నెండు. ద్వాదశ లవణాలంటారు. మళ్ళీ వాటిల్లో పాటెన్సీలు!''

"ఏమీ అనుకోకండీ, మరి. . .మీ మందు పని చేస్తూందంటారా. . .మరి మొన్న రుద్రాణి

తెల్లబోయాడు రాగనిధి. "నే నే మన్నానని ఇన్నిన్ని అంటున్నావ్?''

"ఇంకేమనాలి! నీ ఇష్టం వచ్చినట్టు నువ్వు మాట్లాడితే నా ఇష్టం వచ్చినట్టు నేనూ చెయ్యగలను. గుర్తుంచుకో!''

"అంటే. . .ఒదిలెయ్యటమా?''

"ఆ ఒదిలెయ్యటమే. అప్పీల్లేకుండా! స్టాంపు కాగితమ్మీద రాసిచ్చి మరీ చేస్తాను. నా సంగతి నీకింకా తెలీదు.''

విలువు గుడ్లు పడిపోయాయి రాగనిధికి!

"నాకు మతి పోతూంది. ఎంత ప్రేమగా నేను నిన్ను చూసుకుంటున్నానో అంతగానూ నువ్వు నన్ను కసిరి కొడుతున్నావు. ఛిదిలించేస్తున్నావు. ఒక్కనాడూ కారణం చెప్పవు. ఇది నీకేం బాగుంది చెప్పు?'' బతిమాలుతూన్న ధోరణిలో అన్నాడు రాగనిధి.

"కారణమా? మీరు మగవారవ్వటమే కారణం.

నాకు మొగుడవ్వటమే కారణం. . .ఏ మగాణ్ణి. . . చివరకు కొడుకును కూడా—నమ్మకూడదన్నది ఈనాటి నీతి సూత్రం. దీనికి తగ్గట్టు ఈ మధ్య నాకో కలొచ్చింది తెలుసా?. . .మీరు మీ ఆఫీసులో లేడీ టైపిస్టును ఓరువాల చాటుకు తీసికెళ్ళి ముద్దు పెట్టుకున్నార్ట!''

రాగనిధిలో చిరాకు తొంగి చూసింది. "స్టాప్ దట్ నాన్సెన్స్!. . .నువ్వట్టి అనుమానం మనిషివి. ఆ అనుమానాలే నీ కల్లోకొచ్చాయి. నీ గురించి నాకెప్పుడూ అట్లాంటి ఆలోచన్లు లేవు, కలలురావు.''

సుందరి గొంతు హెచ్చింది. "రావూ? చస్తే నమ్మను. ప్రతి మగాడూ ఒక స్కాండ్రల్ అనేది అంతర్జాతీయ సత్యం! మీరు ఆ జాతిలో వారేకదా!''

"ఆగు! ప్రతి మగాడూ అనకు—చాలా మంది మగాళ్ళు అను. . .కానీ చూశావూ! చాలా మంది ఆడాళ్ళు డబుల్ స్కాండ్రల్స్! ఎందుకంటావా! మగాణ్ణి స్కాండ్రల్ చేసేది ఆడదే కాబట్టి! లేకపోతే కూడా వస్తున్నది కొడుకైనా కూడా లక్ష్యం లేకుండా ఆ లో నెక్ జాకెట్లూ, బ్రాలూ వీధిలో కెందుకట వేసుకెళ్ళటం? ఒళ్ళు కప్పుకొని నడవటం

మానేసి, కొంగు సగం దిగజార్చుకొని నడుస్తున్నారు, ఏం లాభంకోసమో కాస్త చెబుతావా? అసలు ముఖ్యమైన విషయం! ఎవడన్నా తమ పట్ల పోకిరీ పని చేసినప్పుడు ఆ పని పది మందిలో జరిగినా సరే—ఎదురు తిరక్కుండా పట్టీ పట్టనట్టు దాటుకొని పోతారెందుకని? కాబట్టి. . .''

"అంటే నేను డబుల్ స్కాండ్రల్ నంటారు. మీరు మాత్రం ఉత్తము లంటారు?''

"ఎవరి విషయమూ ప్రత్యేకించి చెప్పలేదు నేను.''

"ప్రత్యేకంగా చెప్పేదేమిటి చెప్పు చేంతాడున్నా! ఏదో మీరూ మగాళ్ళేగా అంటే దాని కింత రాద్ధాంతమా! మోకాలికీ బట్ట తలకీ ముడి పెట్టి నేను చెడిందాన్ననీ, మీరు నీతిమంతులనీ బుజావు పరచటమా! మాట వరసకి వో మాట అన్నందుకే వ న్నింతలేసి మాటలన్నారే! చేత వరసలకి బయట మీరు ఏమేం వెలగబెడుతున్నారో! ఇహ లాభం లేదు లొందర్లోనే ఆ కాస్త ఎప్పుడోప్పుడు తప్పదు''—కోపంగా అంది సుందరి.

రాగనిధి గొంతులో వూపు పెరిగింది. "నిన్ను అనలేదు. నీ మీద నాకెంతో గౌరవమూ విశ్వాసమూ. అసలు నా అంతరాంతరాల్లో నిన్ను ఆరాధిస్తున్నాను కానీ, నువ్వు మాత్రం ఉత్తి పుణ్యానికి నా మీదికి ఒంటి కాలిమీద లేస్తున్నావు. ఒదిలేస్తా ఒదిలేస్తా ననటం పూత పదవైపోయింది. ఛ, ఛీ!''

"ఏమయ్యోయ్, చెప్పినట్లుగా నువ్వు చేస్తున్నట్లయితే మంచిదే. తన మొగుడు తన్ని ఆరాధించాలని ఏ ఆడది కోరుకోదు? కానీ ప్రతి విషయంలోనూ నువ్వు నాతో ఎడ్డెమంటే తెడ్డెమంటున్నావే, ఒదిలెయ్యక విన్నేం చేసుకోమంటావ్? అట్లా చూస్తావేంటి. . .ఒట్టు, నరుడ్వత్తాడు!''—సుందరి టేబిల్ మీది న్యూస్ పేపర్ టక్కున తీసి నెత్తిన పెట్టుకుంది. ఆ వెంటనే—"అనుకున్నానంటే, ఇట్లా వదిలెయ్యటం ఖాయం!'' అంటూ ఆ పేపర్ని నేల మీద పడేసింది.

పమిట కొంగు నోట్లో కుక్కుకుని వచ్చే నవ్వును ఆపుకుంటూ వంటింట్లోకి పరుగెత్తింది సుందరి.

విచారం మొహం నిండా అలుముకోగా రాగనిధి పడగ్గదిలో కెళ్ళి ముసుగు పెట్టి పడుకున్నాడు.

• • • •

పుట్టింట్లో తన తల్లిదండ్రులకు టైఫాయిడ్ వచ్చిందని ఉత్తరం రాగానే సుందరి సెలవు పెట్టి వెళ్ళింది. అక్కడి వాళ్ళందరికీ సేవ చేసి చేసి వాళ్ళకి తగ్గిందనుకునేసరికి తను మంచాన పడింది. ఆ విషయం తెలిసి రాగనిధి వెళ్ళి ఆమె ముందు వాలాడు.

రాగనిధి రాత్రనక, పగలనక భార్యకి సేవ చేశాడు. కళ్ళల్లో వత్తులు వేసుకుని ఆమె మంచం పక్కా కాపలా కాశాడు. సుందరి తాలూకు వాళ్ళ నెవర్నీ ఆ మంచం చాయల క్కూడా రానివ్వలేదు. ఈ చాకిరీ వల్ల అతను చిక్కి సగమయ్యాడు. ప్రాణాలు కళ్ళల్లో కొచ్చాయి.

జ్వరం వెనక బెట్టిన తరవాత కళ్ళు తెరిచి పక్కనే కూర్చునున్న భర్తను చూసి నొచ్చుకుంటూ అంది; "ఏమండీ! మీ చేత చేయించుకుంటున్నానా. ఏమిటో!''

రాగనిధి అన్నాడు: "అదేమిటి, నా కోసం నేను చేసుకోనా? నాకూ, నీకూ భేద మేమిటి? ఆ మాట కొస్తే ఇతరులకి సేవ చేయటంలో నీ కున్న ఓర్పు నా కెక్కడుంది? ఆర్థికంగా ఎంతో చితికిపోయిన నీ తల్లిదండ్రులికి నువ్వు సంపాదించి పెట్టబట్టే కదా వాళ్ళు పుంజుకున్నారు, నీ అక్కలకు పెళ్ళిళ్ళు చెయ్యగలిగారు! ఇది మామూలు విషయమా! ఎంత గొప్ప త్యాగం! నీలో ఉన్న ఈ లక్షణమే నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. నిన్ను చేసుకుంటే నా పిల్లలకు కూడా ఈ వారసత్వమే వస్తుంది కదా అని ఆశ పడ్డాను. అందుకనే నీ గుణాలనుగురించి వాళ్ళనీ వాళ్ళనీ విచారించే నాకై నేనుగావచ్చి నీమెళ్ళో తాళి కట్టాను. నీలో ఉన్న సేవాభావం ముందు నా దెంత?''

అంత నీరసంలోనూ సుందరి కళ్ళు మెరిశాయి. ఆశ్చర్యంగా ఆమె అంది: "నిజంగా? మీరు...నన్ను నా గుణాలను చూసే చేసుకున్నారా. నే నసలు మా పెద్దవాళ్ళ కోసం మిమ్మల్ని చేసుకున్నాను. లోకంలో చూస్తున్నాము—పెద్ద కట్నాలు తీసుకునికూడా భర్తలు భార్యల్ని రాచి రంపాన పెడుతున్నారు. మీ రసలు తీసుకోలేదు. అందుకనే మిమ్మల్ని నమ్మకూడ దనుకున్నాను. మీ త్యాగం గురించి చెప్పుకుంటూ బతికున్నంత కాలం నన్ను దెప్పుతుంటారేమోనని భయపడ్డాను. ఇంకా నా సంపాదన అంతా తెచ్చి మీ చేతుల్లో పోసి మీ మీద ఆధారపడి బతకమంటారేమోనని అనుకున్నాను. ఇవన్నీ నిజం కావా?''

"కావు. ఒట్టి అనుమానాలు మాత్రమే. స్త్రీనీ, స్త్రీ ధనాన్నీ బలవంతంగా అనుభవించాలనుకోవటం కన్నా దారా గ్యం మరొకటిలేదు మగాడికి. నే నసలు...''

"ఆగండి. మరి నేను అందగత్తెను కాను గదా.''

రాగనిధి గోముగా ఆమె ముంగురులు నిమిరాడు. "పిచ్చిగా మాట్లాడకు. నీ గుణాల సారమే, నీ అనురాగమే నీ అందం. అదే నా క్కావలసింది. ఇవాళుండి రేపు మళ్ళీ పోయే శరీరం అందం మీద నాకు మోజు లేదు.''

సుందరి అవాక్కయింది. అతని మొహంలోకి తీక్షణంగా చూసింది. చూసి చూసి అతని చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ డగ్గుత్తికతో అంది: "ఏమండీ! నిజంగానా? అయ్యో మన పెళ్ళయిన ఈ ఏడాది నుంచీ నేను ఎంత పొరపాటు చేశాను! మీరు నన్ను అవమానిస్తారేమోనని నేనే ముందు మిమ్మల్ని అవమానించాను. అఫెన్సే ఈజ ది బెస్ట్ ఫారమ్ ఆఫ్ డిఫెన్స్ కదా. పాపిష్టిదాన్ని. మీ మనస్సు ఎంత గాయపరిచానో. మిమ్మల్ని ఎంత క్షోభ పెట్టానో. అన్నట్టు మీకు సెలవు లేదు కదూ ఈ పదిహేను రోజులూ మీకు జీతం కట్టే కదా. నే నివ్వకపోగా మీ రాబడి పోగొట్టాను. దురదృష్టవంతురాల్ని. ఛీ, ఛీ. నా పాపానికి నిష్కృతి లేదు. ఇట్లా మీ చేతులో నేను గుటుక్కుమంటే ఎంత బాగుండును. అయ్యో. అయ్యో. నా పుట్టింట్లో మీ చేత బెడ్‌పాన్ పెట్టించుకున్నానా?'' సుందరి ఉన్న కాస్త ఓపికతోనూ సన్నగా ఏడవటం మొదలు పెట్టింది.

రాగనిధి హఠాత్తుగా ఆమెను మంచం మీంచి ఎత్తి దించి తన ఒళ్ళో కూర్చో బెట్టుకున్నాడు. ఆమె మొహమంతా ముద్దులతో నింపేశాడు. అన్నాడు: "పాపమూ కాదు, శాపమూ కాదు. ఏదో శాపం! ఆ శాపం ఈ పెళ్ళితో తీరిపోయింది. మనం ఒకళ్ళ నొకళ్ళం ఇప్పటికైనా సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్నాం అంతేచాలు. మన సంసారం ఇవాళ్ళినుండే మొదలైనట్టు. మరింక చావు మాట ఎత్తకు. చివరి కాలంలో మరణం మనిద్దరికీ ఒకేసారి రావాలన్నది నా కోరిక. తెలుసా?''

బలహీనంగా ఉన్న ఆ పూచిక పుల్లల్లాంటి చేతులతోనే భర్తను గాఢంగా కౌగిలించుకుని వలవలా ఏడ్చేసింది సుందరి. ★